

REPORTÁŽ Z MFF UK FILMFESTU 2012

Dne 15. a 16. 6. 2012 se v trojském areálu Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy konal první ročník filmového festivalu MFF UK FilmFest 2012 na počest šedesátiletého výročí založení fakulty. A i když se považuji za matematicko-fyzikálního antitalenta, byla jsem na snímky mladých tvůrců zvědavá a na festival, o němž jsem se dozvěděla díky svému učiteli fyziky z Gymnázia Na Vítězné pláni Martinu Vlachovi, jsem se ihned vypravila.

Již od deváté hodiny ranní se v kuloárech poslucháren T1 a T2 začínají scházet organizátoři a jejich pomocníci, aby doladili veškeré detaily před slavnostním zahájením. Pro soutěžící a porotce se dveře otevírají již kolem jedenácté, načež se areál Matfyzu postupně zalidňuje diváky.

Na slavnostní zahájení se již schází většina festivalového publika – především studenti ze základních, středních a výjimečně i vysokých škol z celé České republiky, podporovatelé mladých filmařů a významní členové poroty (např. hudebník a spisovatel Jan Vodňanský, zástupkyně vedení nakladatelství Fraus Jana Jirmásková, Miriam Madrová z AVG Technologies, zástupce České televize Jan Maxa, šéfredaktor Technet.cz Jan Kužník, filmový dramaturg a režisér Radomír Šofr, prodávka MFF UK Pavel Svoboda a další). Nejprve hlavní organizátor Martin Vlach a děkan MFF UK Zdeněk Němeček vítají všechny účastníky a představují publiku všechny soutěžní kategorie: cenu za nejlepší snímek nad šest minut, za autorský přínos, cenu poroty za krátkometrážní snímek, cenu mladých vědátorů pro tvůrce do patnácti let, cenu čtenářů serveru technet.cz a diváckou cenu.

Ohledně zahájení se v připravených posluchárnách T1 a T2 začíná promítat. Jelikož jsem některé snímky uvedené v programu T1 již viděla na technet.cz, přemísťuji se do druhé místnosti, kde probíhá projekce filmu „Komorní lahvový orchestr“ Jana Votavy, v němž autor demonstruje možnost využití prázdných skleněných lahví, vlastnoručně vyrobené jednostrunné kytary či xylofonu ke ztvárnění hudebních klasiků. Ze začátku si všímám jistých problémů se synchronizací obrazu a zvuku, ale organizátoři vše vzápětí dávají do pořádku. Následuje snímek „A přece se točí!“ od Pavly Hudcové z Ondřejova, který humorným způsobem popisuje dobrodružství Galilea Galilei v dnešním světě.

V posluchárně T1 mezitím pokračuje promítání krátkometrážních filmů. Z této nabídky mě zaujme „Časosběrná koláž“, kde účastníci letního soustředění mladých fyziků a matematiků MFF UK pomocí sekvencí

ního fotografování zachytili zrychleně každodenní činnosti. Pozoruhodným přínosem pro laika ve světě fyziky je rozhodně snímek Alexandra Kuty „Lissajousovy obrazce“, kde v podobě televizního pořadu srozumitelně vysvětlil princip jejich funkce.

Po krátké pauze se diváci jen hrnou na projekci „kultovního“ filmu „Matfyzák“ z roku 1987, jenž vypráví o mladém metaři žijícím za dob normalizace a jeho snaze proniknout do světa matfyzu. Po zhlédnutí snímku následuje debata s jeho tvůrci – s režisérem Petrem Dvořákem, hlavním aktérem Pavlem Volejníčkem a dalšími herci (Blanka Štarmanová, Pavel Javorský a Boris Kubíček). Tito bývalí absolventi vyprávějí především o samotném vzniku filmu a o jeho souvisejících obtížnostech, jako bylo získání povolení k natáčení daného scénáře či synchronizace obrazu se zvukem v době omezených technických prostředků (klasický 8mm film a magnetofonový pásek). Diskusi uzavírá Petr Dvořák s návrhem natočení dalšího dílu – matfyzáka po pětadvaceti letech.

Poslední páteční promítání začíná po druhé hodině odpoledne, kde jsou představeny snímky „Brick“ od Lubora Zelinky z VOŠG v Jihlavě, jenž diváky nadchne svým digitálním zpracováním krátkého

příběhu o lego postavičce, několik stručných odbornějších filmů od Romana Úlovce z Chebu, v němž můžeme vidět jednoduché pokusy, či film bratislavského studenta Michala Důžka „Parnokopytník“, který se spíše odklání od fyziky na úkor propracované 3D animace a pointy v příběhu o mouše. Třešničkou na dortu je působivý kreslený snímek Zuzany Bahulové ze Zlína „Otto Wichterle“, jenž nás ve velmi stylizované zkratce provází životem tohoto významného fyzika, a i když nezachází přímo do vědecké podstaty výroby kontaktních čoček, filmové nadšence bezpochyby baví.

V podvečer se k besedě scházejí i vážní hosté – Martin Myšička, Milan Knížák, Radomír Šofr, František Radkovský a jiní, aby společně zavzpomínali na svoji minulost na MFF UK, probrali vztah vědy, umění a víry. Nejprve se celá debata nese ve veselém duchu, čemuž rozhodně přispívají i poznamky moderátora Luboše Veverky, avšak poté sklouzává k lehce pesimistickému závěru kvůli úpadku vzdělání dnešní mládeže.

První festivalový den je ukončen vystoupením básníka, textaře a hudebníka Jana Vodňanského.

V sobotu do poslucháren T přichází o poznání méně návštěvníků, což je možná způsobeno nejen časným začátkem promítání v 9:00 hodin, ale i očekávaným 35stupňovým horkem.

Během obou dnů se dá hlasovat o diváckou cenu – v každé projekční místnosti si lze vybrat dva filmy a poté své hlasy vhodit do speciálně připravených krabic. Zatímco u místnosti T2 už mám jasno, v T1 stále čekám na zbytek snímků.

Nezapomenutelným zážitkem se jeví snímek gymnazisty Daniela Solnaře z Benešova s názvem „Vznik vesmíru, Země a tak vůbec“, kde mladý filmař prolíná dokumentární postupy k anketní otázce, využití statických fotografií s popisky a také počítačovou grafiku ke komické animované části filmu. Následuje dlouhometrážní snímek „V zajetí logiky“ od Patrika Krof-

Vyhlásování cen: zleva Peter Žilavý, Martin Vlach, Jana Jirmásková, Jakub Staněk, Kateřina Staňková, Tomáš Kekule. Foto: Jan Valenta

ta z Českých Budějovic, který uchopil pojetí axiomů a fuzzy logiky velmi netradičně – formou telenovely. Samotný nápad rozhodně není špatný, avšak na můj vkus je snímek příliš zdlouhavý.

Mezi hodnotné krátké filmy druhého dne bych zahrнула vtipný animovaný snímek „Lollipop“ od Petry Vikové, „Slow motion“ od Jaroslava Reichla z pražské SPŠST, u nějž oceňuji hlavně estetickou stránku, stejně jako u humorných animovaných děl „Nejsme tak malí“ a „Šachová partie“ Otakara Fischera z téže školy. Další kvalitní záležitostí je snímek „HOM(I)E“ Josefa Lavického z Valašského Meziříčí o útěku robota nuceného hrát hru Bang! se svými stvořiteli. Z hlediska odborného oceňuji film Petra Urbančička z Gymnázia Na Vítězné pláni o Teslově transformátoru.

Po zhruba hodinové pauze je zahájeno netrpělivě očekávané vyhlášení výsledků. Ocenění ohlašoval Martin Vlach za asistence rozličných porotců. Cenu za nejlepší snímek získávají filmy „Projekt Maglev“ a „Projekt Běh bažinou“, oba pocházející z gymnázia ve Slaném, cenu poroty mí favorité „Otto Wichterle“ a „Brick“. Cenu mladých vědátorů pro tvůrce do patnácti let dostávají „Hejblata – Fyzika v akci“ od Jana Votavy z Církevního gymnázia a „Mikrovlny“ Alžběty Rohové z Přerova. Ocenění za autorský přínos putuje tvůrci filmu „Mravenec jede na festival“ Hanušovi Koblížkovi a Václavu Ridlovi z Poličky za snímek „Magdeburské polokoule“. Diváckou cenu získává „Blbec a Fyzik“ Nikolaj Hanáčkové, zatímco Cenu čtenářů technet.cz „Reportéři GVP“ Jana Brandejse, inspirovaný pořadem České televize. Výhercem Ceny pro diváka se stává Petr Jordán.

Po slavnostním ukončení festivalu následuje doprovodný hudební program v Rock Café, kterého se zúčastňuje menší počet lidí, ale i v této komorní atmosféře kapely jako Prof Band, Blue bus z Gymnázia Na Vítězné pláni či Drama Jacqua dokážou rozpálit hudební nadšence. I další školní kapely jako

Psí Kšíry, Hangovers či Sycamore Tree sklízejí nemalé ovace.

Dodatek: V průběhu jsem se optala několika významných festivalových osobností na pár otázek, zde jsou rozhovory.

Martin Myšička

■ *Jak jste skloubil dohromady studium na DAMU a Matfyzu?*

První ročník jsem dělal jen Matfyz, pak jsem se přihlásil na DAMU. V té době byla revoluce, takže na DAMU přišly velké změny. Uprímně – nemohl jsem se rozhodnout, čemu se věnovat více, tak jsem to zkusil obojí současně a různě jsem přebíhal. Čtvrtý ročník Matfyzu jsem rozložil a potíže nastaly ve chvíli odevzdání diplomky, ale to by bylo na dlouho...

■ *Jak moc se liší studenti z DAMU a Matfyzu?*

Dost zásadně – pro mě to bylo velmi zajímavé, obě školy byly jakousi kotvou, nešel jsem ani jedním ani druhým směrem úplně. Zde (na Matfyzu) je prostředí pro lidi, kteří jsou, řekněme, zvyklí přemýšlet, analyticky studovat. Na DAMU je to spíš ve smyslu psycho-fyziologických dovedností. Ve vrcholné formě se oba směry v jisté míře potkávají. Blázní jsou tam i tam. (smích)

■ *Co vás nyní baví více – film, nebo divadlo?*

Divadlo je takový můj grunt, jsem součástí divadelního souboru, občas hraji větší roli, občas menší, ale ve filmu jsem odkázán na konkrétní nabídku. Film mě velmi baví, zajímá, i když samozřejmě se nemůžu úplně rozhodnout. Když to řeknu takhle – rád bych filmoval víc, ale baví mě vyvažování mezi těmito obory. Každý má svá specifika.

■ *Věnujete se matematice či fyzice i dnes, alespoň jako koníčku?*

Jsem tím samozřejmě poznamenaný. Když třeba vyjde fyzikálně zaměřená zpráva,

va, tak si ji rád přečtu. Jsem i v kontaktu s lidmi, s nimiž probírám, co je nového ve vědě.

■ *Vzal byste roli ve vědecky zaměřeném představení či filmu?*

Určitě by mě to zaujalo, takové divadelní hry a filmy dokonce existují, např. televizní film Kodaň o vývoji atomové fyziky. Zatím jsem podobnou roli nedostal, ale byl jsem členem poroty v soutěži Famelab pro studenty a začínající vědce, kteří mají během tří minut prezentovat svůj projekt.

■ *Díky moc za rozhovor a přeji hodně úspěchů do budoucna v oblasti herectví i fyziky.*

Radomír Šofr

■ *Věnujete se často vědecky zaměřeným pořadům?*

Často, zejména v oblasti popularizace vědy.

■ *Projekt Rande s Fyzikou byl vysloveně váš nápad, nebo vám jej navrhl někdo jiný?*

Musím odhodit stranou skromnost, byl to můj nápad.

■ *Plánujete natočit další řadu?*

Rád bych plánoval, ale bohužel to nezávisí úplně na mně. Lobbing takového pořadu do televize vyžaduje velké množství energie. Každý má spoustu nápadů; vymyslet něco podobného není tak složité jako svůj nápad zrealizovat.

■ *Baví vás více pracovat pro televizi nebo pro rozhlas? A proč?*

Pro televizi, jelikož jsem vizuálně založený člověk. Mám rád obrázky. (smích)

■ *Myslíte si, že vědecky zaměřené pořady se mají šanci úspěšně uchytit? Konkrétně zde, v ČR?*

Myslím, že mají. Např. Rande s Fyzikou viděl jeden můj známý z Kanady a říkal, že se mu to líbí, že prý BBC by takový pořad natočilo mnohem monumentálněji, ale naše verze má tzv. human touch – lidský dotyk, jakési teplo. Takže určitě to možné je, protože my můžeme pořadu dát přidanou lidskou hodnotu.

■ *Jaký snímek vás na Filmfestu 2012 nejvíce zaujal?*

Projekt Maglev, jelikož byl obrovsky autentický. Je velký rozdíl, když se někdo snaží napodobit televizní činnost nebo když natočí něco čistě vlastního. Líbí se mi, když někdo dělá nějaký pokus a nesnaží se za každou cenu kopírovat televizní tvorbu. Mnohdy z toho vyjde něco zajímavého a unikátního, čehož je Projekt Maglev důkazem.

Natalie Neudachina

Předávání cen – hlavní organizátor Martin Vlach, proděkan prof. Vladimír Sechovský, RNDr. Tomáš Lešner, zástupce sponzorující firmy Phywe. Foto: Jan Valenta